

ДО ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗАХИЩЕНОСТІ ПАСАЖИРІВ У САЛОНІ АВТОБУСА

Корж В.О.

Науковий керівник – к.т.г., доц. Д'яконов В.І.
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка
(61050, Харків, пр.Московський, 45, каф. «Безпека життєдіяльності»,
тел.(057)732-86-63, E- mail:kafedra.bzh@mail.ru)

Здійснено аналіз існуючих досліджень пасивної безпеки пасажирів в салоні автобуса. Статистична вибірка ДТП цієї засніженої зими продемонструвала чітку тенденцію зростання відсоткової частини аварій при зіткненні «лоб у лоб», в бік. При цих аваріях перекидання автобуса значно збільшувало статистику смертельних випадків.

Насторожує з точки зору контролю за рівнем пасивної безпеки те, що $\frac{2}{3}$ нещасних випадків внаслідок аварій – перекидань супроводжується випаданням пасажирів за межі салону.

Причинами ДТП найчастіше стають різні несподівані маневри рульовим колесом на великих швидкостях з подальшим розворотом автобуса.

Також спостерігаються ДТП при сковзання автобуса за межі траси з подальшим ударом по стельовій огорожі, при сковзанні у кювет, при сковзанні з підвищеного рівня дороги на узбіччя.

Ніхто сьогодні не візьметься заперечувати той факт, що всі міри запобігти забезпеченню пасивної безпеки не зможуть надати необхідного захисту людям, які знаходяться в автомобілі, якщо не будуть обмежені їх переміщення та можливість їх зіткнення із деталями внутрішнього обладнання автомобіля.

Відомо багато конструктивних рішень утримуючих систем, від самих простих до дуже складних, степінь забезпечення безпеки котрих часто не співпадає із простотою або складністю конструкції. Найбільш оптимальними з точки зору вартості, простоті конструкції та організації серійного виробництва є ремені безпеки. Найбільш поширеними та забезпечують достатньо високий рівень захисту є діагонально поясні ремені безпеки статистичного або інерційного типів з кріпленням у трьох точках.